

Datum van inontvangstneming : 18/11/2016

Zaak C-524/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

12 oktober 2016

Verwijzende rechter:

Corte dei Conti (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 juli 2016

Verzoekende partij:

Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Verwerende partij:

████████████████████

ITALIAANSE REPUBLIEK

[OMISSIS]

CORTE DEI CONTI [Italiaanse rekenkamer]

Eerste beroepskamer van de afdeling rechtspraak

[OMISSIS]

heeft de navolgende

BESCHIKKING

gegeven

in een procedure betreffende burgerlijke pensioenen tussen:

- 1) Istituto nazionale della previdenza sociale [nationaal instituut voor sociale zekerheid], [OMISSIS];
- 2) ████████████████████ [OMISSIS],

waarbij hoger beroep is ingesteld tegen het vonnis van de regionale afdeling rechtspraak van de regio Puglia [OMISSIS].

[OR.2]

[standaardformules] [OMISSIS]

UITEENZETTING VOORAF

■■■■■■ voormalig gemeentelijke werknemer van wie het dienstverband is geëindigd op 31 januari 2001, heeft het pensioen wegens arbeidsongeschiktheid, voorzien in artikel 2, lid 12, van wet nr. 335 van 8 augustus 1995, gekregen, dat hem werd uitbetaald met het gemengd systeem, op basis van een bijdragetijdvak van in totaal 27 jaar en 1 maand [OMISSIS].

Op 13 april 2005 heeft een controlebezoek plaatsgevonden, na afloop waarvan is vastgesteld dat hij niet volledig en permanent ongeschikt was om welke arbeid ook uit te voeren.

Daarom werd het pensioenbedrag vanaf 1 mei 2005 herberekend op basis van een bijdragetijdvak afgerond op 20 jaar en 6 maanden, en dus zonder de *bonus* van 6 jaar en 7 maanden dienstverband die fictief bij de vorige berekening was bijgeteld [OMISSIS].

Ondertussen had ■■■■■ op 2 december 2002 [nationale wetgeving] [OMISSIS] een verzoek ingediend tot samentelling van de in Italië vervulde bijdragetijdvakken met andere [OR.3] bijdragetijdvakken die in Duitsland waren vervuld van 1 april 1969 tot en met 4 mei 1979, in de zin van en overeenkomstig verordening (EG) nr. 1606/98 van de Raad van 29 juni 1998.

Bij nota van 20 oktober 2003 heeft Inpdap (Istituto nazionale di previdenza e assistenza per i dipendenti dell'ammministrazione pubblica) [nationaal instituut voor sociale zekerheid en bijstand voor ambtenaren] het na de pensionering ingediende verzoek afgewezen en gepreciseerd dat artikel 95 quater van verordening (EG) nr. 1606/98 in werkelijkheid enkel de gevallen regelt waarin het dienstverband is beëindigd vóór de inwerkingtreding ervan.

■■■■■ heeft dus twee afzonderlijke beroepen ingesteld, strekkende tot erkenning van het recht om de fictieve bijdragen tot 30 april 2005 te behouden respectievelijk van het recht op samentelling van de bijdragetijdvakken voor de in het buitenland verrichte arbeid.

Beide beroepen zijn door de regionale afdeling rechtspraak van de regio Puglia verworpen omdat het geding niet was hervat tegen Inps (Istituto Nazionale della Previdenza Sociale) [nationaal instituut voor sociale zekerheid], zijnde de opvolger van Inpdap voor het beheer van de pensioenrechten van de betrokkene [OMISSIS].

[REDACTED]

In december 2013 heeft [REDACTED] daarom twee nieuwe, met de vorige te vergelijken beroepen ingesteld, die [OMISSIS] door de Sezione territoriale [territoriaal bevoegde kamer] gegrond zijn verklaard [OMISSIS].

De eerste rechter heeft meer bepaald verklaard dat verzoeker recht had:

1. op herberekening van de pensioenuitkering, vanaf 1 mei 2005, met bijtelling van de fictieve bijdrage voor het tijdvak waarop het pensioen wegens arbeidsongeschiktheid betrekking had (1 februari 2001 tot en met 30 april 2005);
2. op herberekening van de pensioenuitkering, met bijtelling van [OR.4] het tijdvak van de in Duitsland verrichte arbeid, na voorafgaande mededeling aan de Duitse socialezekerheidsinstelling, met het oog op samentelling van de bijdragetijdvakken;
3. op betaling van de achterstallige bedragen, die bestaan in het verschil met de vorige pensioenschijven, onder voorbehoud van de verjaring die kan zijn ingetreden voor de schijven die dateren van vóór een periode van 5 jaar vóór inleiding van de twee nieuwe procedures;
4. op betaling van deze achterstallige bedragen, [OMISSIS], de wettelijke rente en [OMISSIS] de inflatiecorrectie [OMISSIS] [detail van de berekening].

Meer bepaald inzake punt 2 hierboven heeft de eerste rechter:

- geoordeeld dat artikel 95 quater van verordening (EG) nr. 1606/98 voor de onderhavige zaak niet relevant was en daarbij benadrukt dat de te beantwoorden vraag, betreffende de mogelijkheid om de samentelling van de verzekerde tijdvakken te genieten, ook door personen die al met pensioen zijn, buiten de werkingssfeer van die bepaling valt;
- dienaangaande, op grond van de initiële aanwijzingen van het ministerie van Arbeid en Sociale zaken, beklemtoond dat in wet nr. 29 van 7 februari 1979 de nationale coördinerende regeling is vervat, die ook van toepassing is wanneer de arbeid tijdens de betrokken tijdvakken in een lidstaat van de Europese Unie is verricht;
- aldus rekening gehouden met de rechtspraak van de Corte di cassazione (hoogste rechterlijke instantie), die ook voor een persoon die al met pensioen is, de mogelijkheid erkent om de samentelling van de verzekerde tijdvakken [OR.5] op basis van wet nr. 29 van 1979 te vragen;
- de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering gebracht, volgens welke de artikelen 45, 46 en 49 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 aldus moeten worden uitgelegd dat, indien de betrokkene aan de voorwaarden van één enkele wetgeving

voor de toekenning van een ouderdomspensioen voldoet, ook al is die beperkt, zonder dat een beroep hoeft te worden gedaan op de verzekerde tijdvakken van verzekering vervuld krachtens een andere wetgeving, aan de voorwaarden waarvan niet is voldaan, het bevoegde orgaan de krachtens deze andere wetgeving vervulde tijdvakken in aanmerking dient te nemen, wanneer hierdoor een hoger ouderdomspensioen kan worden toegekend tot het ogenblik waarop ook is voldaan aan de voorwaarden van deze wetgeving (arrest van 17 december 1998, [Lustig, C-244/97, EU:C:1998:619]);

- opgemerkt dat ████████ op datum van het indienen van het verzoek tot samentelling niet aan de voorwaarden voldeed om het pensioen ten laste van de Duitse socialezekerheidsinstelling te ontvangen;
- geoordeeld dat de beslissing om het voordeel te weigeren was genomen zonder dat hiervoor een specifieke bepaling bestond, die voorziet in beperkingen voor personen die met pensioen zijn gegaan na de inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 1606/98, en die de samentelling van de socialezekerheidsbijdragen vragen in de zin van die Unieregeling.

[nationale procedure] [OMISSIS]

[OR.6]

Het nationaal instituut voor sociale zekerheid heeft tegen dat vonnis hoger beroep ingesteld [OMISSIS].

Het instituut beperkt zijn grieven tot de bepalingen van het vonnis betreffende de samentelling van de bijdragetijdvakken en voert schending aan van verordening (EG) nr. 1606/98 en van artikel 71 van wet nr. 388 van 23 december 2000.

Dit instituut voert ter ondersteuning van zijn hoger beroep aan dat:

- de positie van ████████ *ratione temporis*, was geregeld door artikel 71 van wet nr. 388/2000, dat het voordeel enkel erkende voor zij die nog geen recht op pensioen hadden bij geen enkel socialezekerheidsinstelling, terwijl ████████ voldoende bijdragen had betaald om in Italië met pensioen te gaan, wat hij effectief op 1 februari 2001 heeft gedaan;
- de niet-erkenning van het recht op samentelling niet belet dat rekening wordt gehouden met de in het buitenland opgebouwde verzekeringspositie, waarbij aan ████████ vanaf 1 november 2012 het recht op een pensioen ten laste van de Duitse socialezekerheidsinstelling is erkend;
- ████████ wetsdecreet nr. 42 van 2 februari 2006 niet in zijn voordeel kan aanvoeren [OMISSIS] [OR.7] [OMISSIS] [argumenten inzake de ongegrondheid van vordering tot samentelling op grond van het nationale recht]

-
- de vordering tot samentelling van 2002 ook op grond van verordening (EG) nr. 1606/98 ongegrond is, aangezien de betrokkene op dat moment al met pensioen was;
 - de betrokkene evenmin wet nr. 29 van 7 februari 1979 kan aanvoeren [OMISSIS] [argumenten op grond van de rechtspraak van de Rekenkamer betreffende de samentelling van de tijdvakken waarin een bijdrage is betaald]

Het instituut concludeert tot vernietiging van de relevante bepalingen van het vonnis [OMISSIS].

■■■■■ heeft op 16 februari 2016 zijn verweer gevoerd [OMISSIS].

De gepensioneerde betwist de gegrondheid van de grieven van het Inps en voert in dat verband middelen aan die aansluiten bij de motivering van het vonnis van de eerste rechter.

[OMISSIS] voert de volgende grieven aan.

[1] Onjuiste verklaring dat de verjaring is ingetreden.

[OMISSIS] **[OR.8]** [OMISSIS]

[2] Ongegronde verrekening van de kosten.

[OMISSIS]

De gepensioneerde concludeert tot [OMISSIS] herziening van het bestreden vonnis en dus tot erkenning van het recht op de achterstallige schijven vanaf 20 november 2008 [OMISSIS].

[Argumenten van de partijen inzake de verjaring]

[OMISSIS] **[OR.9]** [OMISSIS]

MOTIVERING

■■■■■ was in dienstverband bij de overheid (gemeentelijk werknemer) tot en met 31 januari 2001 en ontving vanaf 1 februari 2001 een pensioen wegens arbeidsongeschiktheid, zoals voorzien in artikel 2, lid 12, van wet nr. 335 van 8 augustus 1995, berekend op basis van een bijdragetijdvak van in totaal 27 jaar en 1 maand.

Vanaf 1 mei 2005 is de pensioenuitkering vervolgens herberekend op basis van een bijdragetijdvak afgerond op 20 jaar en 6 maanden, en dus zonder de *bonus* van 6 jaar en 7 maanden dienstverband die fictief bij de vorige berekening was

bijgeteld omdat hij niet langer volledig en permanent ongeschikt was om welke arbeid ook uit te voeren.

De onderhavige beroepsprocedure, ingesteld door het nationaal instituut voor sociale zekerheid, betreft het recht van de betrokkene om op 1 februari 2001, voor de berekening van het pensioen wegens arbeidsongeschiktheid, de in Italië vervulde bijdragetijdvakken samen te tellen met andere van 1 april 1969 tot en met 4 mei 1979 in Duitsland vervulde bijdragetijdvakken.

Het nationaal instituut voor sociale zekerheid voert in deze procedure niet langer het argument aan dat artikel 95 quater van verordening (EG) nr. 1606/98 van de Raad van 29 juni 1998 enkel van toepassing is op situaties waarin het dienstverband is beëindigd **[OR. 10]** vóór de inwerkingtreding ervan; het voert evenwel twee middelen aan betreffende die wetgevende handeling en betreffende verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971, die door eerstgenoemde verordening is gewijzigd, die in wezen zien op het recht op samentelling van de tijdvakken waarin arbeid is verricht door een betrokkene die al voldoende bijdragen heeft betaald om een pensioenuitkering te verkrijgen van een van de organen voor sociale zekerheid waarbij hij was aangesloten, en hoe dan ook op grond van een verzoek dat is ingediend na de pensionering ten laste van een van de betrokken organen.

De argumenten die het Inps aanvoert, uitgebreid beschreven in de uiteenzetting hierboven, doen de verwijzende rechter echter oordelen dat het voor de beslechting van het onderhavige geding noodzakelijk is het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen voor te leggen:

- 1) Dient de gemeenschapsregeling, vastgesteld in verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 en verordening (EG) nr. 1606/98 van de Raad van 29 juni 1998, aldus te worden uitgelegd dat zij eraan in de weg staan dat een persoon die reeds een pensioenuitkering ontvangt, verzoekt om samentelling van de bijdragetijdvakken die zijn vervuld in verschillende pensioenstelsels, meer bepaald **[OR.11]** in de Staat waarvan hij een onderdaan is en in een andere lidstaat van de Europese Unie?
- 2) Staat artikel 49, lid 1, onder b), ii), van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 in de weg aan een nationale regeling, als de Italiaanse regeling van artikel 71 van wet nr. 388 van 23 december 2000, krachtens welke het verzoek tot samentelling van de in verschillende pensioenstelsels vervulde bijdragetijdvakken, meer bepaald in de Staat waarvan de betrokkene onderdaan is en in een andere lidstaat van de Europese Unie, beperkt wordt tot personen die nog in geen enkel pensioenstelsel enig recht op pensioen hebben verkregen?

[OMISSIS] [standaardformules]

OM DEZE REDENEN,

[REDACTED]

BESLIST

de Corte dei Conti [OMISSIS],

om het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de in de motivering gestelde vragen en schorst zolang de behandeling van de zaak, overeenkomstig de procedureregels van de prejudiciële verwijzing.

[Instructies aan de griffie] [OMISSIS] Rome, [OMISSIS] 5 juli **[OR.12]** 2016.

[OMISSIS]

[standaardformules]